

δὲ σκέψεών του τὸ μυστήριον ὁ νεαρὸς ἡμῶν κάλαμος πειραθῆ-
σεται νὰ ἐκθέσῃ.

Εἶχεν ἤδη καταβῆ ἐξήκοντα τῶν βαθμίδων ἐκείνων αἵτινες
ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸ ἀπαισίον τέρμα. Ἐξήκοντα παρήλθον ἔτη ἀπὸ
τῆς στιγμῆς ἐκείνης, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἔθηκε τὸν πόδα ἐπὶ
τοῦ γήινου ἐδάφους. Πλὴν τί ἔπραξε κατὰ τὸ μακρὸν αὐτὸ
διάστημα; Τοῦτο τὴν στιγμὴν ταύτην αὐτὸν ταρατσει, τοῦτο
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ κυριεύει. Περίφοβος πεφοβημένον βλέμμα ρί-
πτει ἐπὶ τῆς τοῦ ἐκκρεμοῦς βελόνης τῆς πλησιαζούσης νὰ ἐπι-
δείξῃ τὸ μεσονύκτιον, ἥτοι νὰ ἐγγίσῃ τὴν ἀκαριαίαν ἐκείνην
στιγμὴν, καθ' ἣν οὔτε εἰς τὸ παλαιὸν οὔτε εἰς τὸ νέον ἔτος εὐ-
ρίσκεται τις. Ὁ χρόνος τότε ὡς νὰ ἔστη, ἡ στιγμὴ εἶναι ἐπίση-
μος, μυστηριώδης. Ἀλλ' ἰδοῦ! βαρεῖς καὶ μελαγχολικοὶ οἱ
δώδεκα τοῦ μεσονυκτίου κτύποι σημαίνουσιν ὡς οἱ πένθιμοι κώ-
δωνες οἱ σημαίνοντες ἐπὶ τὴν τελευτὴν προσφιλοῦς τινος ὄντος.
Φεῦ! ἔν ἔτι βάρος ἐπὶ τοῦ κεκμηκότος ἐπετέθη, ἔν ἔτι ἔτος ἐπὶ
τοῦ ὄρμαθοῦ τῶν ἔτων αὐτοῦ προσετέθη. Κατὰ τὴν κρίσιμον
ταύτην στιγμὴν ρίπτει ἑταστικὸν ἐπὶ τοῦ μακροῦ αὐτοῦ πα-
ρελθόντος βλέμμα, ἀλλ' οὐδὲν εὐφρόσυνον ἔχνος τῆς διαβάσεώς
του κατοπτεύει. Οὐλιθερῶς ἀναλογίζεται τὴν στιγμὴν καθ' ἣν
ὁ ἀγαθὸς αὐτοῦ πατήρ ἐγκαταλείπων αὐτὸν τῷ ὑπέδειξε τὴν
ἀρχὴν τῶν δύο τούτων ἐν τῷ βίῳ ὁδῶν, ὧν ἡ μὲν μία φέρει εἰς
τόπον γαλήνιον καὶ εὐδαίμονα, κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀφθονωτάτων
καρπῶν, φωτιζόμενον ὑπὸ ἡλίου ἀείποτε καθαρῶ καὶ ἀντη-
χοῦντα ἠδυτάτας μελωδίας· ἡ δὲ, εἰς τὸ καταγώγιον τοῦ σκό-
τους, εἰς ἀδιέξοδον σπήλαιον, ὑπὸ ὄψεων κατοικούμενον καὶ
πλήρες δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων. Οἴμοι! οἱ ὄφεις τὴν σιγ-
μὴν ταύτην προσεκολλῶντο εἰς τὴν καρδίαν σου, τὰ δηλητη-
ριώδη φάρμακα ἐμόλυνον τὰ χεῖλη του καὶ ἐγνώριζεν ἤδη
ποῦ εὐρίσκατο. Ὁ ἄθλιος! Πρὸ πολλοῦ εἶχεν εἰσέλθει εἰς
τὴν σαθρὰν ὁδόν! Ἀλλὰ μὴ κατακρίνωμεν αὐτὸν, οἰκτείρω-
μεν αὐτὸν μάλλον, διότι ὑπέστη ἤδη ἰκονά. Ὑπέφερεν
ἐν ἀρχῇ ἠθικῶς πρὶν ἢ ἀλλάξῃ φρόνημα καὶ ἀσπασθῇ τὰς